

VAZBA

1. LDOVY SOUD V CHRUUDINI

11/13-85
2. 10. 1953-85

16. V. 1953 o hod.

1. 1. 1953 o hod.

Krajský soud v Chrudimi, dne 16. srpna 1953 po odvolacím řízení o odvolání obviněných Jan B. a Anna B. z výroku o vlně i trestu podle § 134 odst. 1, 2 tr. z. z 24. srpna 1953, k. j. 17 II/3, jímž byli odsouzeni pro trestný čin ohrožení zásobování podle § 134 odst. 1, 2 tr. z., takto:

Odvolání obviněných ze výroku o vlně i trestu se z a z i t á.

O d ť v o d ě n í :

Nepodezřená rozumná byla obviněná Jan B. odsouzena pro trestný čin ohrožení zásobování podle § 134 odst. 1, 2 lit. a tr. z. k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, k propadnutí veškerého jmění, ku strátě bestných práv občanských na 10 let. Anna B. pak pro trestný čin ale pouze podle odst. 1 lit. a tr. z. ustanovení k trestu odnětí svobody na dobu dvou let, k podmíněnému trestu v částce 50.000 Kč, v případě nezbytnosti, k náhradnímu trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců a ku strátě bestných práv občanských na dobu 3 let. V obou případech uveřejnění rozsudku podle § 54 tr. z. k odsouzení bylo proto, že oba v době od března 1950 do 1. 1. 1953 provozovali a udržovali v ... a ... různé galanterární zboží v úhradě částí 1, 11. 000 Kč, čímž se dopustili jednání, které mohlo ohrozit plynulé zásobování potřebou složená částí občanstva zejména města, Jan B. pak i se účastností cvičení příslušníků, ježto držel některé druhy zboží v takovém rozsahu, že jím mohlo být zásobeno občanstvo celého kraje, což o trestných činy podmíněného trestu nebývá s pravidla spojeno.

Obvinění napadají rozsudek v celém rozsahu, obviněný Jan B. zejména do výroku, jímž jeho účast byla posuzována pod podmínkou ustanovení § 134 odst. 2 lit. a tr. z., ve vlně zejména pak usiloval, že vlna se dopustil ve starém mateřském, který ježt blízký stavu nepřidělosti. Anna B. pak v odvolání namítala, že si nebyla vědoma trestné účastnosti, ježto o jediné své osobě nevěděla, zejména nevěděla, že by byl měl plynulý zásobení, což bylo v bytě vlny, diti se oběma. Jímž oba se dopustily udržování trestu, ježto zejména prý nebylo přihlíženo k některým příslušníkům občanstva ježt k zásobení města pracujícími složená a z usiloval, což vše by mělo vliv na výsledek trestu.

Odvolací soud přestože napadají rozsudek podle ustanovení § 134 tr. z., i v mezech odvolání obviněných a shledal, že řízení netrpí vadami, pro něž by mohlo dojít k neoprávněnosti některého z rozsudečných výroků a uchýlil se proto odvolání obviněných z vlny i trestu zrušena.

Ele skutečným děje nalézacím soudem bezvadně zjištěného a který seje v odvolacím řízení zřejmá a slouží proto i ke posílení rozhodnutí odvolacího soudu, oba obvinění zejména obviněný Jan B., udržovali v domě a prostorách, které dříve sloužili k provozu výroby galanterárního zboží, velké množství nejen polotovár, ale i hotových výrobků, zejména ježt s této výroby, vše v část 1, 11. 000 Kč. Obviněný Jan B. byl totiž až do začátku r. 1950 společníkem firmy, která provozovala výrobu různých galanterárního

stouhl jako řemesl na obřadních blitov, šilotek a jiného hospodářského zboží jako traktářských domáckých a paňských souprav. Tato firma šelohl sda, společněky byli jako dva synové. Při likvidaci firmy oba synové si ponechali hotovosti, kdežto obviněný si ponechal jednak polotovary různé suroviny a jednak hotové výrobky jako šitky, kalíšky, strojky, pilničky na nůžky, míčky a pod., které sloužily pro sestavení sestřev. Kněžství, které obviněnému stálo bylo takového rozsahu, že by skutečně mohlo kryti potřebu domácího počtu obyvatelstva. Vědy u obviněného bylo nalezeno téměř 2.000 kusů obřadních šelohl, 750 šelohl na holení, 2.105 kusů nátek, přes 3.000 kusů šelohl různých velikostí, přes 7.000 kusů pilnička, 200 kusů strojček kalíškových neb imitace obalů pro soupravy, větší množství kůže, šiloh, provazů, papírových krabic a pod. Kráve s tohoto skutečného výpisu nalezených věcí je zřejmé, že množství těchto předmětů bylo takového rozsahu, že mohlo velmi dobře kryti potřebu domácího počtu obyvatelstva, zejména, když se jednálo o domácí výrobky, což jest patrné i s ohledem těchto věcí. Tyto všechny předměty, které obviněný ukrýl ve svém domě byly jednak předměty domácího použití, jednak sloužící jako potřebě v domě, což však nemůže mít žádného vlivu na skutkovou podstatu trestného činu podle § 134 tr.z., ježto zákon hovoří pouze o předmětech potřeby, za které všechny zajištěné předměty si již se jedná o kůži, nitě, obřadní výrobky autas považovati.

Obviněný ukrýval se pomocí své manželky Anny B. [redacted], v domě případe spolubvinění, po dlouhou dobu takové množství předmětů potřeby, které nemohl sám spotřebovat a které mělo sloužit potřebám obyvatelstvu a proto toto jejich jednání nutno považovat s hlediska skutkové podstaty trestného činu ohrožení zásobování. Obviněný Jan B. [redacted] se sice hájí tím, že některé předměty po likvidaci firmy nabízel národním podnikům, ale jeho manželka, jak bylo zjištěno se vydala pouze menší částí neobřadních výrobků, kdežto hotové výrobky a suroviny dáležtějšího významu jako kůži a pod. nikomu nenabízela. S tohoto postupu plyne, že obviněný vyčkával a rozprodával výrobky na poslední dobu, kterou by považoval za vhodnou což ostatně přiznala i spolubvinění, když šelohl tyto věci spenšititi. Proto také ukrýl předměty i odděloval do [redacted] zadržené předměty tak, aby nebyly nápadné. Za toto jednání byla náposouš i spolubvinění Anna B. [redacted], která jistě před svím sňatkem a obviněným byla u něho zaměstnaná jako hospodyně, také dobře znala a věděla, že obviněný byl spoluvlastníkem firmy a také i s předměty, které později byly u ního zajištěny, obchodovala. Musela proto si býti vědoma i toho, že i po likvidaci firmy, výrobky neb ostatní zboží její sloužit k dalšímu prodeji a nemohou býti v takovém množství, v jakém je obviněný ukrýl, spotřebě odnety. O této skutečnosti musela obviněná dobře věděti, což plyne i s toho, že to byla ona, která i po svém sňatku s obviněným, i když s jeho příkazy, ukrývala předměty na různých místech, tyto předměty a dokonce sama odešla větší množství těchto věcí do [redacted] ku své matce, kde měly sloužit k dalšímu postupnému prodeji pro obviněného a ziskání neodvodněného zisku. Nemožno proto považovati obviněnou Annu B. [redacted] jako spolupachatelku trestného činu jejího manželka, obviněného Jana B. [redacted], ježto znala zpočátku v hlavních rysech množství ukrýté věci. Bylo proto jednání obou obviněných autas kvalifikovati nejen jako jednání nekvalifikované, které mohlo ohroziti zásobování předměty potřeby nejen tím obyvatelstva nějakého místa ve výměru § 134 tr.z., ale i nebezpečně pro společnost ve výměru § 1 tr.z.

818

U obviněného Jana B. pak dokonce i ve směru přísnější kvalifikace podle odst. 2 lit. e/ odst. zdů. ustanovení a proto nepoužil nalézací soud, když šel k tomuž úsudku, že jeho jednání bylo odlišné ze svídků přitěžující okolnosti. Je to totiž nepochybné, že obviněný jako skromný podnikatel a zaměstnanec nikdy není podle rozsah svých činů, jejich spotřebu pro ostatní spotřebitele, kromě toho i v rámci druhé a odejmutí některých druhů výrobků jest takový, že ani ve a jiných običných věcí a proto ve smyslu § 73 odst. 4 tr.z. jest tímto rozsahem svyčena nebezpečnost činu pro společnost. Ale i po stránce subjektivní má soud za nepochybné, že obviněný věděl, že ukrývání a zadržování najistěných předmětů v tak velké rozsahu a jak se stalo, a že máti nepřianývší důsledky pro plynulá zaměstnání obyvatele, a proto právně nalézací soud oba obviněné uznal vinými trestně činem chování násobování podle § 134 a obviněného Jana B. i podle odst. 2 cit. ustanovení a bylo proto odvolání obou jako bezdůvodné zamítnuto. Obviněný Jan B. jest bylo spjatáno neurpěl v době činu nějakou duševní chorobou, která by vylučovala jeho trestní odpovědnost a z celého jeho jednání od r. 1939 jest patrné a nad věkernou poschybnost stejně, že nyní jsi tvrzení jako by nabyl zcela duševně zdrav jest pouhou výmluvou.

ani odvolání obou obviněných o trestu se nemohlo poklati s úsuechem. Při výměře trestu oběma obviněným přihlíželi nalézací soud ku všem hlediskům pro výměření trestu v ustanovení § 19 tr.z. uvedených a i k úbelu trestu podle § 17 tr.z. zejména vsal ústet k vysokému stupni společenské nebezpečnosti jednání obou, aife jejich svinění, která jest právě anaaná u obviněného Jana B., který svoje jednání se snažil ukrýti navázou některých náctových před- mětů národních podniků, aby tak získal nějakou výmluvu, že vsoi která ukrývá, jsou nepotřebat. Rovněž přihlíželi i k osobním vlt- nostem obviněných a správně navrhl zteteřijíni tvrzení zvlášt- jími okolnostem. Obviněný Jan B. totiž napráve se domáivá, že žil dosud řádně životem pracovního člověka. K této okolnosti nelze však v žádném případě přihlížeti, neboť obviněný sám nikdy nepřacoval, ale svůj velmi malý majetek získal jedině vykořisťováním svých zaměstnanců a nemůže se proto dovolávat této příslušnéi okolnosti, která vždy a za všech okolností vedlanje, aby byl ten, kdo se jí domáhá pracovním člověkem a ne vykořisťovatelem. Tato příslušnéi okolnosti tam že se však domáhá ani obviněná Anna Blahová, která i když pochází z malozemědělské rodiny, nepočítá se svůj původ a veškerým svým jednáním, které končně vrcholilo tím, že stejně zledeynala zistných a podle jejího tvrzení se měla jejího majetání se provázla za muže o tolik let staršího, čímž předvedla, že se řádně životem pracovním neocce žít a že lává přednost života sbohatlíků na úkor pracovních. A proto správy s nalézací soud navrhl tyto okolnosti při výměře trestu v úvahu. I když byla rovné přihlížeti k doandí obviněných jako k příslušnéi okoli- nosti není B. B. tate doandí a rozsahu, který by odůvodnil nižší výměru trestu, zejména když anaé přihlíženo i k hlediskům uve- deným v § 17 tr.z. t.j., že uložení trest má nejen působit výchovně na oba obviněné a na ostatní společnost, ale má i zneškodnit najzá- na obviněného Jana B. jako třídního nepřítel. Proto uloženy trest oběma obviněným, kdy dostatečně jest ve výši trestu provedena diferenciacce mezi obviněným B. jako hlavní pachatelem a obviněnou B., která se činu zapastila přese jen a sledkem určité zvládnosti na svého manžela, jest uloženy trest obviněným příslušným všem příslušným shora okolnostem a proto odvolací soud neschledal s lávodu odvolání obviněných nějaký způsob zmírniti trest odnětí svobody, nebo snížit některý z vedlejších trestů.

Bylo proto odvolání obviněných v celém rozsahu jako bezdůvodné zamítnuto a rozsudek nalézacího soudu jako správný v celém svém rozsahu potvrziti.

Poučení : proti tomuto rozhodnutí není žádného dalšího
řídného opravného prostředku.

V Pardubicích dne 20. dubna 1997.

JUD. JOSEF VOKROJ
Za správnost vyhotovení
Řídicí kancel. oddělení.

Handwritten signature

Isná fotokopie souhlasí
s originálem zápisnice
na čl. 85 spisu.

Okresní soud v Chrudimi
13-05-2020

